

Ez a „vers” — nagyon rossz vers. A különben valamikor tehetséges Devecseri Gábornak igencsak nagy munkájába kerülhetett ennyire rossz verset írni. De ami a „túrót” illeti, alighanem Devecserinek is Lukács György mintegy két év előtti tanácsa juthatott eszébe. Az, hogy amennyiben a megtámadott magyar író nem győzi kivárni, hogy esetleg két év múlva igazat kapjon, — elmehet túróért. Nos, szerény véleményünk szerint, Devecseri Gábor már indulhat is érte.

Devecseri verse egyébként nem mindenkinek tetszett. Kuczka Péter a „Csillag”-ban válaszol: „Az Irodalmi Ujság közölte Devecseri Gábor Arckép című versét. Rossz és helytelen volt ez a vers: kár volt közölni... Írók vagyunk, magyar írók, a szocializmus építésének útjára lépett magyar nép lelkiismerete, nemzetünk ébresztői és lelkesítői, ha kell hát ostor, ha kell hát kard... De a nagy és igazi munka helyett mással foglalkozunk. Babérokön osztozkodunk, reszketve attól, hogy a másiknak egy levéllel több jut. Gyermekes gyűlölettel nézünk egymásra, öklöt razunk a másik felé. Bandákba gyűlünk mint a farkasok, hogy a másik farkasbandát szétmarcangoljuk. Költők szemére köd borul, ha a másiktól elismerő szót hallanak. A kritikát holmi kialakult ranglista szerint éezzük, vagy tompítjuk. Rágalmak mérgezik irodalmi közéletünk levegőjét. Hazugnak és embertelennek tartjuk egymást, kétségbe vonjuk egymás párthúságát, monopóliumra törő karrieristának gondoljuk a másikat...”

Ehhez nem kell kommentár. Én hiszek Szabó Pálnak is, Devecserinek is, Kuczka-nak is.

A szatira témája — írja Kende István, de nem is írja: idézi Malenkovot — minden, ami negatív, rothadt, elkorhadt, minden, ami fékezi az előrehaladást. Nos, itt van ez a három írói, sőt irodalmi kiállás; negatív is, rothadt is, korhadt is, az előrehaladást is fékezi — szatiráírók, előre tehát!

A magyar szatiráíróknak egyébként nem kellene történelmi példák után épen Moszkvában kutatniok. A XVI. századból fennmaradt egy kis szatirikus versike, most el lehetne mondani — mondjuk Rákosiékról:

*Bárán ruhában bejövének
És szegén életet előbb hirdetének...*

aztán így folytatni:

*Csak szájokban a nép, nincsen példájokban,
Nyelvvél igen vallják, étellel tagadják,
Csak hassal imádják, szakállal követik...*

és esetleg azzal befejezni, hogy: „az irodalomnak házát istállóvá tették”.

A névtelen szatiráíró ugyan a papok ellen írta eredetileg és „a nép” helyett Krisztust, az „irodalomnak házát” helyett: istennek házát... de így is jó, ahogy én javítottam, mert bizony mondom: istállóvá tették az irodalomnak házát!

SAFRÁNY IMRE

Akt (olaj)